

Totul sub control

Filipeni 1.12-14

David R. Reid

© SoundWords, Online începând de la: 28.03.2019, Actualizat: 28.03.2019

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versete călăuzitoare: Filipeni 1.12-14

Filipeni 1.12-14: Vreau dar să știți, fraților, că împrejurările în care sunt s-au întors mai degrabă spre înaintarea Evangheliei; astfel că lanțurile mele s-au arătat ca fiind în Hristos, în tot pretoriul și tuturor celorlalți; și că cei mai mulți dintre frați, încrezându-se în Domnul prin lanțurile mele, îndrăznesc mai mult să vorbească fără teamă Cuvântul lui Dumnezeu.

Dacă în viața noastră au loc lucruri, pe care nu le înțelegem, El vrea să ne învețe să ne încredem în faptul că El are totul în mână și nu Îi scapă controlul asupra vieții noastre. (Ger de Koning).

Introducere

Împrejurările în viața unui creștin credincios aflat în creștere nu rezultă la întâmplare. Ele sunt conduse. Împrejurările vieții noastre pot fi, vorbind omenește, mărețe sau dezamăgitoare; ele pot fi îmbucurătoare sau tragice; ele pot fi drepte sau nedrepte. Și ele se pot schimba peste noapte sau pot rămâne mulți ani neschimbate. Vorbind dumnezeiește, împrejurările noastre sunt călăuzite în „ce”, „când”, „unde” și „de ce” au loc. Din punctul de vedere al lui Dumnezeu împrejurările de viață ale noastre nu sunt niciodată în afara controlului. Romani 8.28 spune, că „toate lucrurile lucrează împreună spre bine pentru cei care Îl iubesc pe Dumnezeu”. Aceasta înseamnă în cele din urmă că Dumnezeu are controlul asupra tuturor împrejurărilor din viața unui creștin credincios aflat în creștere.

„Dar, stai un moment”, spui tu, „dacă Dumnezeu are controlul, ce este atunci cu toate împrejurările de viață ale mele care conțin nedreptate, inumanitate, suferință sau alte forme ale răului? Ce fel de control este acesta? Și ce este apoi, când eu păcătuiesc? Dacă Dumnezeu are totul sub control – m-a programat El să păcătuiesc?”

Nicidecum! Biblia învață că este exclusiv vina noastră, dacă păcătuim. Și noi nu putem atribui această vină lui Dumnezeu (vezi Iacov 1.13-15). Dar chiar dacă noi păcătuim, aceasta nu înseamnă că Dumnezeu a pierdut controlul asupra situației. Probabil El folosește împrejurările, în care noi am ratat, ca să ne învețe ceva sau ca să ne aducă înapoi la Sine.

În afară de aceasta, Biblia niciodată nu învață că toate împrejurările, pe care le trăiește un credincios, sunt bune. Romani 8.28 nu spune, că toate lucrurile sunt bune! Versetul spune, că la Dumnezeu toate lucrurile din viața unui creștin credincios *lucrează împreună spre bine*. Multe împrejurări, pe care le trăiește un creștin credincios, sunt cu totul altceva decât bune. Probabil împrejurările tale de viață sunt momentan foarte rele. Biblia ne învață realmente, că sunt situații în viața unui creștin credincios, care sunt foarte rele – și sunt chiar influențate de satan!

Exemplul lui Iov

Observă două puncte din viața lui Iov. Mai întâi vedem, că Dumnezeu permite să-l lovească împrejurări foarte rele. Însă nu Dumnezeu era cauza. (În acest context vezi Iacov 1.16,17.

Observă, că de la Dumnezeu vin exclusiv lucruri bune, și noi am fost înșelați, dacă nu putem crede aceasta.) În al doilea rând vedem că Dumnezeu niciodată nu a pierdut controlul asupra situațiilor de viață ale lui Iov. Mult mai mult, El a folosit împrejurările rele pentru scopurile Sale suverane. El le-a folosit, pentru ca ele „să lucreze împreună pentru bine” în viața lui Iov. Citește sfârșitul cărții Iov și vezi cum Dumnezeu a folosit împrejurările de viață ale lui Iov ca test pentru credința lui, și vezi rezultatul final în ultimul capitol.

Dumnezeu are controlul asupra tuturor situațiilor din viața noastră. Cu toate că suntem liberi pentru a păcătui și cu toată puterea lui satan (o putere îngrădită, ca și cum el ar fi îndrumat temporal, în timp ce el așteaptă judecata lui definitivă), Dumnezeu are controlul asupra tuturor împrejurărilor de viață ale noastre. Lui nu-I scapă nimic.

Exemplul Domnului

Dacă a fost vreodată un timp în care să pară că împrejurările au fost în afara controlului, atunci acesta a fost în ultima săptămână din viața Domnului nostru. Să ne gândim la procesul incorect împotriva Omului care era desăvârșit de nevinovat. Să ne gândim la maltratarea corporală a Unuia care nu l-a făcut pe nimeni să sufere. Să ne amintim de moartea barbară și timpurie a Persoanei care întotdeauna i-a ajutat pe oameni. Era totul în afara controlului? Nu, *totul* era sub control, de la început și până la sfârșit. Din toate profețiile din Vechiul Testament referitoare la ultima săptămână a Domnului nici măcar o singură profeție nu a rămas neîmplinită sau lăsată la o parte.

Prin aceste împrejurări „tragice” Dumnezeu ne-a dat dovada cea mai mare a dragostei Sale și ne-a garantat răscumpărarea noastră veșnică. Dacă Dumnezeu a stăpânit aceste împrejurări aparent haotice, atunci putem fi siguri, că împrejurările din viața noastră niciodată nu pot scăpa de sub control. Noi putem „ști, că la Dumnezeu toate lucrurile lucrează împreună spre bine” în viața creștinilor credincioși aflați în creștere.

Exemplul lui Pavel

În Filipeni 1.12-17 avem un exemplu impresionant, cum Dumnezeu a lăsat ca împrejurările „nefericite” din viața apostolului Pavel să lucreze împreună spre bine. Când Pavel a scris credincioșilor din Filipi, el aștepta în Roma să fie dus înaintea Cezarului. Posibilitatea să moară prin sabia romană era o realitate, înaintea căreia el stătea în fiecare zi. Împrejurări foarte grele! Până acum el a petrecut doi ani „iroșiți” în închisoarea din Palestina, în timp ce se făcea politică cu cazul lui. Părea că împrejurările lui nu mai erau sub control. În cele din urmă Pavel s-a referit la Cezar și astfel a fost dus la Roma, unde aștepta ca situația lui să fie pusă înaintea tribunalului cel mai înalt al Imperiului Roman.

În timp ce Pavel aștepta, el a fost pus sub arest. Aceasta însemna, că nu l-au aruncat în temniță, ci că el stătea sub arest într-o casă luată de el cu chirie (vezi Faptele apostolilor 28.30,31). Cu toate acestea era captivitate (Filipeni 1.13), căci un soldat roman era întotdeauna de pază acolo. Practic, Pavel și paza erau legați cu lanțul tot timpul unul de altul. Deoarece fuga unui captiv roman îl costa viața pe paznic, în timpul acela nu era nici un sistem de cauțiune, prin care puteai să te răscumperi până la proces. Lanțul era întotdeauna acolo!

El era într-adevăr suficient de lung, ca cel închis să se poată puțin mișca liber, dar să ne gândim la neplăcerile și îngrădirile unor astfel de situații. Fiecare cuvânt, pe care Pavel îl rostea, era supravegheat. Pavel a trebuit să îndure orice injurie și orice remarcă necuviincioasă a pazei romane. El nu putea pleca. El nu avea nici o sferă personală pentru nevoile lui proprii. Lanțul era permanent prezent. Cum putea Dumnezeu să permită astfel de împrejurări? Pentru paznici erau numai câteva ore de serviciu, după aceea erau liberi. Însă pentru Pavel erau întotdeauna aceleași împrejurări grele, zi după zi. Cum putea veni ceva bun din această situație? Mai avea Dumnezeu totul sub control?

În timpul acela mai era și o altă situație grea în viața lui Pavel. Probabil era situația cea mai grea dintre toate. Din Filipeni 1.15-17 învățăm că unii creștini din Roma, care nu erau una cu Pavel, au tras unele avantaje din situație. Din gelozie pe apostol vorbeau rău despre Pavel și predicau mesajul creștin ca să obțină o poziție de conducere în cadrul părtășiei creștine. Dacă a fost vreodată un creștin, care ar fi avut dreptul să se plângă de împrejurările lui, atunci acesta era Pavel. Smuls dintr-o lucrare de slujire cu succes și aducătoare de rod, închis într-o casă și permanent supravegheat, vorbit de rău tocmai de frații și surorile cărora a încercat să le slujească.

Te poți tu identifica câtuși de puțin cu Pavel în acest punct? Cu toate acestea Pavel nu s-a plâns de împrejurările lui de viață. Mai mult chiar, el a putut să se ridice deasupra lor și să se bucure de ele (vezi Filipeni 1.8; 3.7). De ce? Deoarece el știa, că Dumnezeu a folosit aceste împrejurări, pentru ca ele să lucreze împreună spre bine. Pavel amintește în Filipeni 1.12-15 unele din aceste rezultate bune ale „împrejurărilor rele” ale sale. În primul rând era un progres mare în vestirea Evangheliei (Filipeni 1.12). Tot personalul de gardă roman a auzit despre Hristos (Filipeni 1.13). Era imposibil să fi legat cu lanțul de Pavel și să nu auzi vestea bună despre Isus! Îți poți imagina cum s-a răspândit în rândul soldaților vestea despre întemnițatul lor unic în felul lui și despre mesajul lui – și apoi a ajuns la fiecare (Filipeni 1.13). Evident era permis oricui era interesat sau curios, să viziteze pe Pavel (vezi Faptele apostolilor 28.30,31). Curând slujitori (și probabil și funcționari) din curtea Cezarului au auzit și au crezut vestea bună (Filipeni 4.22).

Dumnezeu a folosit „împrejurările regretabile” ale lui Pavel, ca să îndepărteze obstacole, care până atunci păreau de neînving. Gândește-te: Evanghelia s-a răspândit în centrul Imperiului Roman, deoarece lui Pavel i-au fost luate drepturile și libertatea. Dumnezeu avea controlul asupra acestor împrejurări vitrege.

Este posibil ca Dumnezeu să permită ca tu să ajungi la școală într-o sală de clasă, într-un loc de muncă, într-o vecinătate, într-o relație sau într-un pat de spital, care nicidecum nu-ți place? Probabil acesta este drumul, pe care Dumnezeu l-a ales ca să ajungă la cineva „deosebit” cu dragostea și vestea bună despre Isus Hristos. Tu ai fost ales, deoarece nimeni altcineva nu putea birui această situație deosebită!

Un alt rezultat bun al împrejurărilor vitrege ale lui Pavel era, că a crescut curajul creștinilor să răspândească Cuvântul lui Dumnezeu (versetul 14). Era nevoie de mult curaj să predici pe Isus Hristos în Roma păgână. Era mult mai ușor să fi un „creștin pe ascuns”, decât să-ți riști viața pentru ceea ce crezi. Însă creștinii din Roma au fost încurajați prin împrejurările lui

Pavel. Dacă Pavel a putut suporta o maltratare așa de mare pentru chestiunea lui Hristos, atunci desigur și ei puteau. De asemenea și creștinii, care erau geloși pe Pavel, erau la urma urmei curajoși, ca să meargă în afară să predice pe Hristos, și aceasta îl bucura pe Pavel (Filipeni 1.18). Cât de uimitor lucrează toate împrejurările spre bine! Deoarece libertatea lui Pavel era îngrădită și lui i s-au luat drepturile, creștinii au fost încurajați să continue cu îndrăzneală lucrarea.

Gânduri de încheiere

Se poate ca Dumnezeu să permită ca tu să fi îngrădit în libertatea ta și să îți fie luate unele drepturi? Probabil prin felul cum tu te porți în aceste îngrădiri, alți creștini credincioși aflați în creștere vor fi impulsionați și încurajați în lucrarea pentru Domnul. Dumnezeu te-a ales ca exemplu, prin care El poate înmulți rezultatele bune.

Dumnezeu a lucrat tot felul de lucruri bune prin împrejurările vitrege ale lui Pavel. În timpul captivității sale, Pavel a avut mai mult timp să scrie. Patru cărți ale Bibliei au fost scrise în timpul acesta: epistolele către Filipeni, Efeseni, Coloseni și Filimon. În același fel Dumnezeu nostru folosește împrejurările noastre, pentru ca ele să lucreze împreună după intențiile Lui bune. Nu descuraja! Domnul are controlul deplin!

Tradus de la: [Alles unter Kontrolle](#)

Titlul original: „Controlled Circumstances“

Sursa: www.growingchristinas.org

Traducere: Ion Simionescu